

at lave en god Toldlov, er der Mulighed derfor, og saa vil det ogsaa kunne lykkes ved ærligt Samarbejde mellem Tinget og Regeringen.

Jeg skal nu gennemgaa de Bemærkninger, der ere gjorte fra forskellige Talere. Jeg maa naturligvis gøre det meget kort, for jeg kan jo ikke tale altid, og der er mange Medlemmer, der have sagt mange Ting. De Bemærkninger, der ere gjorte, grupper sig navnlig om 5 Ting, for det første om Nedsættelsen i det hele af de indirekte Afgifter, hvorvidt den er forsvarlig eller uforsvarlig, for det andet om Vægttold og Værditold, for det tredje om Positionernes Antal, for det fjerde om Forbrugsafgifter og endelig Raamaterialierne og Beskyttelsen, som jeg vil behandle under et.

Det første Punkt, hvorvidt det var en virkelig passende Nedgang i de indirekte Afgifter, her var Tale om, blev særligt omtalt af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og det ærede Medlem for Sakskebøbing (Rørdam). Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds, hvem jeg i øvrigt skal bringe min Tak for den saglige Tone, hvori han udtalte sig om Spørgsmaalet, og min Tak for, at han utvivlsomt, utvetydigt lagde for Dagen, at han vilde medvirke til, at vi fik et virkeligt Resultat, udviklede, at Socialdemokraterne vare principielle Modstandere af den indirekte Beskatning. Jeg har den Ære heri at være enig med Socialdemokraterne. Han sagde, at han først og fremmest var Modstander af Finanstolden, men ogsaa af Beskyttelsestolden; dog udtalte han sig meget forbeholdt paa dette Punkt. Han mente, at der maatte tages Hensyn til de bestaaende Erhverv — ja, det maa der —, at der skulde Tid til, at Nedsættelsen i Beskyttelsen skulde ske gradvis, og at man maatte tage Hensyn til Arbejderne. Jeg mindes fra Toldforhandlingerne i 1897, ikke fordi jeg var til Stede, men fordi jeg har læst dem, at det ærede Medlem da udviklede, at man ikke f. Eks. kunde nedsætte Beskyttelsen paa Tobak, fordi Arbejderne i det Fag havde vidst at skaffe sig saa god Løn, at den var betydeligt større end den, Arbejderne fik i andre Lande, og derfor var det nødvendigt at have Beskyttelse her. Se, i det hele synes jeg nu, at det ærede Medlem, hvad jeg senere skal komme tilbage til, udtalte sig noget mindre beskyttelsesvenligt denne Gang end sidst i 1897, og det glædede mig. Det var altsaa navnlig Finanstolden,

det ærede Medlem vilde gaa løs paa, og i det hele vilde han have, at der skulde skaffes en Nedgang derpaa, jeg tror, det var af 16 Mill. Kr. paa Finanstold og Raastoffer. Denne Nedgang vilde han saa erstatte baade med Grundværdiskat og en Formueskat med stigende Skala foruden den, der ligger i Arveskatten. Jeg har nu Indtrykket af, at det ærede Medlem, da han talte om de 16 Mill. Kr. og om Formueskat med stigende Skala foruden den Formueskat med stigende Skala, der allerede ligger i Arveskatten — og det kan ikke nægtes, at det er en Formueskat med ret god stigende Skala — i Øjeblikket glemte, at vi have noget, som hedder Landsting i dette Land, for ellers kan jeg ikke tro, at han egentlig har ment, at vi skulde have en Toldreform, og troet, at det vilde kunne lykkes at skaffe saa mange Penge dertil. Jeg vil sige, at naar jeg tænker paa, at det ærede Medlem i 1897 selv stemte for en Toldlov, der kun vilde medføre en Nedgang paa Toldloven af $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens denne Toldreform tilsigter at medføre en Nedgang paa $9\frac{1}{4}$ Mill. Kr., bliver jeg meget beroliget. Thi saa tænker jeg, at det kan gaa ligesom den Gang, at vel har det ærede Medlem vidtrækkende Ønsker, men, naar han ser, at der er noget af virkelig praktisk Betydning at gennemføre, gaar han med alligevel. Jeg kan tænke mig saa meget mere, at han skulde gaa med denne Gang, som han i 1897 stod overfor den Mulighed, at den Nedgang paa ca. 5,7 Mill. Kr., der da var Tale om, kunde blive kompenséret ved en Brændevinsskat; han vidste jo, at den Mulighed laa i Luften.

Saa kommer jeg til det ærede Medlem fra Sakskebøbing. Dette ærede Medlem kunde ikke finde store Ord nok — det kan han nu sjældent for det Standpunkt, han til enhver given Tid indtager. — Det er jo ikke altid det samme. Det ærede Medlem bruger altid de voldsomste Ord, det plejer at høre til den Slags Folk. Han forstod ikke, at man kunde byde Folketinget noget saa lidt som en Nedsættelse paa Toldloven af $9\frac{1}{4}$ Mill. Kr. (Rørdam: $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.). Ja, jeg skal straks komme til det ærede Medlems $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem kommer nu først til straks at forhøje de $4\frac{1}{2}$ Mill. med $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. efter de Opgivelser, jeg nu er kommen med. Dernæst regner det ærede Medlem Stempel-skatten paa Spiritus fra. Jeg vil nu dertil sige, at selv om det er en indirekte